

Békét a világnak! Ezt tartom a 21. század legfontosabb mondatának. Sokan már nem is merik használni ezt a kifejezést, mert lejáratottnak tartják. Pedig ráférne végre a Földre a nemzetek és a vallási felekezetek közötti béke.

Naponta emberek tömegei halnak meg a hatalomért, a földért és az életért kitört helyi harcokban. A lokális ellentétek továbbgyűrűznek a nagyvilágba, a felvállalt vagy a bujkáló szövetségesek által. A világnézeti különbségek megakadályozzák a nemes ügyekért az összefogást. Holott a Földnek egyre inkább szüksége lenne rá.

A Batthyány család mindig az összetartást szorgalmazta és igyekezett elsimítani az útjába került ellentéteteket. Évszázadok alatt megpróbált példát mutatni a különböző népcsoportokkal, vallási felekezetekkel való együttélésével. Magyarországi birtokaira például már az 1600-as években zsidó családokat hívott. A Batthyányak mindig elutasították a kirekesztést, birtokaikon a zsidóságnak letelepedési jogot adtak. A két kultúra évszázadok alatt egymást támogatva fejlődött, amelynek nyomait méltón őrzi a többek között Nagykanizsa, Szombathely és Rohonc.

Az uradalom helyszínei közül ennek a konferenciának a középpontjában kétség kívül Rohonc áll, a korabeli zsidó élet központja, ahol a II. világháborúban zsidó vallású emberek a holokauszttáldozatául estek. A mészárlás Batthyány Margit birtokán történt 1945. március 24-én, de a tragédia körülményei mindmáig vitatottak. Azt is fontos kiemelni, hogy Thyssen-Bornemisza Margit házassággal került be a Batthyány családba. Így a vérvonal semmi esetre sem lehet felelős Margit tetteiért, még akkor sem, ha bizonyítást nyerne a bűnössége.

Remélem, hogy a mai konferencián közelebb kerülünk a valósághoz és bízom benne – ahogy Pilinszky János mondta – „az igazság győzelme a szelídekre és a türelmesekre vár”.

Személy szerint a családomhoz hasonlóan én sem a vallási hovatartozás alapján keresek ismerősöket. Számomra csak jó és rossz lelkületű emberek vannak. A zsidóságban is számos barátot találtam. Kereszténységem ellenére mindig érdekelt és elismeréssel tekintettem az izraelita kultúrára, amely a saját vallásomnak is sokat adott át.

Augusztusban lehetőségem adódott ellátogatni Izraelbe. A családommal együtt felkerestük a Jad Vasem Intézetet, ahol még jobban megértettem és átérezhettem az 1933-tól kezdődő zsidóüldözés borzalmát.

A holokausz az emberi magatartás mélypontja, semmibe vette azokat az érzéseket és értékeket, amelyek az állatvilágtól elválasztanak bennünket. Szétszakította a férjet a feleségtől, gyermekeket a szüleiktől és teljes megsemmisítésükre tört. Elvette az emberiség legnagyobb kincsét, a szabadságot és az életet. Földönfutóvá, üldözötté tett egy népet.

Mindent meg kell tennünk azért, hogy a XX. század sorstalansága soha többé ne történhessen meg senkivel! Ez minden ember megkérdőjelezhetetlen felelőssége!

Nagyon remélem, hogy a maihoz hasonló rendezvények elősegítik az áhított cél megvalósulását. A mostani este megszervezését áldás is kísérte, hiszen a jó Isten sorba utamba küldte előadóinkat, a kiállítás szervezőit és résztvevőit, valamint a helyszínadóinkat.

A Batthyányak és a zsidóság kapcsolata tehát a XXI. században is tovább él, fejlődésének – minden jel szerint - semmi sem állíthat gátat.

Tövises az út a csillagokig, vallották már az őseink is, de hiszem, hogy sok kisebb kezdeményezéssel a végén világot lehet majd megváltani. Kívánom, hogy így legyen és hogy közelebb kerüljön a Föld az óhajtott békéhez!